Р Е Ш Е Н И Е
№ 42081

гр. София, 28.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 55 състав,** в публично заседание на 13.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8688** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 73, ал.4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/.

Образувано е по жалба от „Стеалит“ – ООД – [населено място], представлявано от управителя Ж. Т. срещу Решение № РД-02-16-882/30.07.2025г., издадено от главен директор на ГД „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 /ОПИК/, с което на „Стеалит“ – ООД е определена финансова корекция в размер на 390 599, 58 лева, представляваща 100% от финансовата подкрепа със средства от ЕСИФ по АДПБФП № BG16RFOP002-2.040-1255-C01, с бенефициент „Стеалит“ – ООД. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен при неспазване на изискването за форма, при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят поддържа, че административният акт е немотивиран и вътрешно противоречив, доколкото едновременно приема, че проектът е реално изпълнен с доставката на предвидените активи и пускането им в експлоатация, и същевременно прави необоснован извод за „фиктивно изпълнение“. Твърди, че органът неправилно е приел, че процесната инсталация за производство на технически сапуни третира отпадъци и отработени масла и подлежи на разрешителен режим по чл. 35 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) или на задължителна оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) по Закона за опазване на околната среда (ЗООС). Излага се, че технологията е безотпадна, в производството се влагат единствено първични суровини, а с влязло в сила Решение № ВР-1-ПР/2026 г. на компетентния орган – РИОСВ – В.,

изрично е постановено да не се извършва ОВОС. Оспорва правната квалификация на твърдяното нарушение и изтъква липсата на доказана вреда за бюджета на Европейския съюз по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 г. Поддържа също, че размерът на финансовата корекция от 100 % е немотивиран и непропорционален, като е обоснован с констатации за конфликт на интереси, които самият орган в мотивите на акта е приел за оборени и недоказани. Моли за отмяна на акта.
В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител поддържа жалбата на сочените основания. Претендира отмяна на оспореното решение и присъждане на направените по делото разноски съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.
Ответникът Изпълнителен директор на ИА „Европейски фондове и конкурентоспособност“ /създадена с ПМС №104/18.08.2026г./ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 /ОПИК/, чрез процесуалния си представител юрисконсулт П. оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли. Поддържа, че бенефициентът не е осигурил законосъобразно осъществяване на дейността поради липса на надлежни екологични разрешителни към момента на проверките, базата в [населено място] е била посещавана инцидентно, а резултатите от проекта не са постигнати в предвидената степен, което съставлява нарушение на принципите на ефикасност и ефективност по чл. 33 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:
Между Министерство на икономиката (понастоящем Министерство на иновациите и растежа), в качеството на Управляващ орган на ОПИК 2014–2020 г., и „Стеалит“ ООД е сключен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-2.040-1255-C01 от 02.03.2021 г. за изпълнение на проект „Подобряване на производствения капацитет в „Стеалит ООД“ по процедура за подбор на проекти BG16RFOP002-2.040 „Подобряване на производствения капацитет в МСП“. Срокът за изпълнение на договора е определен на 12 месеца. Общата стойност на допустимите разходи по проекта възлиза на 558 000,00 лв., от които максималният размер на предоставената безвъзмездна финансова помощ (БФП) е 390 600,00 лв., представляваща 70 % от одобрения бюджет.
Съгласно Формуляра за кандидатстване (Приложение I към АДПБФП), общата цел на проекта е повишаване на производствения капацитет за производство на греси и засилване на експортния потенциал на предприятието чрез инвестиции в ново производствено оборудване. Специфичните цели предвиждат внедряване на съвременни технологии за увеличаване на автоматизацията и контрола, подобряване на ресурсната ефективност чрез оптимизиране на разходните норми на суровини и енергия, както и засилване на експортната ориентация. За постигане на тези цели е предвидено изпълнението на Дейност 1 „Подобряване на производствените процеси чрез закупуване на Инсталация за производство на технически сапуни, необходими за производството на машинни смазки и греси“, състояща се от следните модули: Модул Термосмесителен апарат за химично превръщане (марка „К.“, модел TMA140K с двигател-редуктор), Модул Механични смесители (3 броя смесителни съдове модел MM100K с помпи-двигатели и двигател-редуктори) и Модул Подгряване (газов котел, контролно табло и UPS система).
В изпълнение на проекта бенефициентът е провел процедура за избор на изпълнител с публична покана по реда на ЗУСЕФСУ/ЗУСЕСИФ и ПМС № 160/2016 г., сключил е договор за доставка № BG16RFOP002-2.040-1255-C01-Su1/26.08.2021 г. с „Камекс – 2005“ ЕООД, придобил е активите,

които са монтирани и инсталирани на мястото на изпълнение на проекта в [населено място], Стопански двор.
Във връзка с подадено искане за окончателно плащане, на 25.03.2022 г. служители на УО са извършили проверка на място в производствената база в [населено място]. Съставен е Формуляр за извършено посещение на място от 25.03.2022 г., в който е отразено със статус „ДА“, че всички предвидени ДМА са доставени, монтирани, въведени в експлоатация, че е проведен инструктаж за работа и оборудването се използва за допустими дейности и за целите на проекта. В раздел „Обща оценка на проекта“ проверяващите са заключили, че дейността е приключена успешно и в срок. С писмо изх. № 26-00-213/15.04.2022 г. УО е одобрил финалния технически и финансов отчет, верифицирал е разходите и на 29.04.2022 г. е извършил окончателно плащане по проекта в размер на общо изплатена БФП от 390 599,58 лв. Считано от 29.04.2022 г., за бенефициента е започнал да тече 3-годишният период за осигуряване на дълготрайност на операцията по чл. 71, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 г. (до 29.04.2025 г.).
На 09.12.2024 г. УО е осъществил последваща проверка на място след приключване на проекта в [населено място], при която отново е констатирано, че оборудването е налично, намира се в експлоатация и проектът не е претърпял изменения.
В УО на ОПИК е постъпило писмо с вх. № 26-У-160/24.04.2025 г. от дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (АФКОС) – МВР, придружено със Заключителен доклад рег. № 8176р-522/2025 г. от извършено административно разследване след сигнал от ДАНС. Докладът съдържа констатации от съвместна проверка на място, проведена на 05–07.03.2025 г. в базата в [населено място]. При огледа на 06.03.2025 г. е установено наличието на всички активи, закупени по проекта, около 20 броя пластмасови баки с готова продукция (смазки и греси), като на проверяващия екип е демонстрирана работата на инсталацията (помпи, редуктори, миксери). В доклада са изложени съображения относно липсата на постоянно присъствие на работници, непостоянно използване на обекта, съмнения за липса на екологични разрешителни по ЗООС и ЗУО, както и данни за свързаност в минал период между управителя на бенефициента Ж. Т. и управителя на доставчика „Камекс – 2005“ ЕООД Г. А..
На 29.04.2025 г. (в последния ден от периода на дълготрайност) експерти на УО са провели нова внезапна проверка на място в [населено място]. Съставен е протокол, в който е отразено, че закупеното по проекта оборудване е налично и носи маркировка за визуализация, наличен е готов продукт в баки (калциеви, литиеви и въжени смеси), като са констатирани следи от експлоатация. Отразено е, че газов котел, контролно табло и една помпа-двигател са временно демонтирани и преместени за ремонт в производствената база на дружеството на Гара Я., за което на 30.04.2025 г. бенефициентът е представил снимков материал и обяснения чрез ИСУН 2020.
По запитване на УО, с писмо вх. № 26-У-160-3/12.06.2025 г. директорът на РИОСВ – В. е уведомил органа, че през 2019 г. по подадено от „Стеалит“ ООД уведомление за инвестиционно предложение „Инсталация за преработка на отработени масла и греси“ процедурата по глава шеста от ЗООС е била прекратена с Решение № ВР-4-П/03.04.2019 г. поради неотстранени в срок непълноти, както и че дружеството няма издавани разрешения по чл. 35 от ЗУО за дейности с отпадъци на площадката в [населено място].
С писмо изх. № 26-У-160-6/15.07.2025 г. УО е уведомил бенефициента за откриване на производство по определяне на финансова корекция в размер на 100 % от БФП (390 599,58 лв.) за нарушение на чл. 70, ал. 1, т. 3 ЗУСЕФСУ (нарушение на принципите за добро финансово управление – ефикасност и ефективност) и конфликт на интереси. В срока по чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ, на 29.07.2025 г. „Стеалит“ ООД е подало подробно мотивирано писмено възражение с приложени доказателства.

На 30.07.2025 г. главният директор на ГД ЕФК и Ръководител на УО на ОПИК е издал оспореното Решение № РД-02-16-882/30.07.2025 г. В мотивите му органът е обсъдил възражението срещу констатацията за конфликт на интереси и изрично го е приел за основателно и мотивирано, като е изключил наличието на нарушение на чл. 61 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046. Наред с това обаче УО е приел, че е осъществено нарушение на чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ във връзка с чл. 4, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 г. и чл. 33, чл. 36, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 – нарушаване на принципите на ефикасност и ефективност, квалифицирано като нередност по т. 2 от Приложение № 2 към Наредбата за посочване на нередности. Органът е мотивирал извода си с това, че дейността се е осъществявала без необходими екологични разрешителни по ЗООС и ЗУО, производственият капацитет не е бил повишен, използването на базата е непостоянно и целите на проекта не са били постигнати. При определяне на размера на финансовата корекция органът е приложил пропорционалния метод и е определил ставка от 100 % (390 599,58 лв.), като е мотивирал максималния размер едновременно със засягане на целия проект и с обстоятелството, че процедурата за избор на изпълнител е проведена в условията на конфликт на интереси.

В хода на съдебното производство по делото са приети нови писмени доказателства и заключение по съдебно-химическа експертиза (СХЕ), изготвено от вещото лице инж. А. Д. – дипломиран инженер-химик. Вещото лице е извършило оглед на място на 14.04.2026 г. в халето в [населено място] и е наблюдаващо пълен производствен цикъл на оборудването. Експертизата установява, че инсталацията е налична в пълен комплект от предвидените модули (термосмесителен апарат, 3 броя механични смесители, газов котел, контролни табла, UPS), напълно окомплектована и функционираща по предназначение. Вещото лице е констатирало, че суровините за производство на технически сапуни са техническа мазнина, хидратна вар и вода (първични продукти), че процесът протича като затворена технологична система при контролирани температурни режими, суровините се влагат изцяло в крайния продукт, не се генерират технологични отпадъци или отпадъчни води и процесът е изцяло безотпаден. Вещото лице е категорично, че инсталацията не третира отпадъци, в нея не се преработват отработени масла и греси, поради което дейността не подлежи на разрешителен режим по чл. 35 от ЗУО, нито генерира вредни емисии в околната среда.

По делото е прието и влязло в сила Решение № ВР-1-ПР/2026 г. от 14.01.2026 г. на директора на РИОСВ – В. за преценяване на необходимостта от извършване на ОВОС по реда на чл. 93 от ЗООС за инвестиционното предложение на „Стеалит“ ООД за монтаж и въвеждане в експлоатация на процесната инсталация в [населено място]. В мотивите на официалния акт на компетентния екологичен орган изрично е прието, че процесът по експлоатация е безотпаден, входните суровини не са отпадъци, не се ползват отпадни мазнини, дружеството не преработва отработени масла и греси на територията на област В. и не се очаква генериране на отпадъци и отпадъчни води, поради което е постановено да не се извършва ОВОС. Прието е и становище на РЗИ – В. с изх. № 10-74-1/14.11.2025 г., установяващо съответствие със здравните норми и липса на вредни емисии.

По искане на ответника е приложено и писмо вх. № 11-00-143-5/03.06.2026 г. на Министерството на околната среда и водите (МОСВ), в което министерството изрично посочва, че въз основа на предоставената му информация не може да направи еднозначен извод за приложимия режим, тъй като не са изяснени технологичният процес и капацитетът на инсталацията, като разяснява принципните хипотези по ЗООС при преработка на отпадъчни масла над праговете по Приложение № 4 към ЗООС.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима: подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, от заинтересована страна и в преклузивния законов срок за обжалване.
Разгледана по същество, жалбата е основателна.
Съгласно чл. 9, ал. 5, изр.II от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. С Решение № 574 на Министерския съвет от 13.07.2016 г. за определяне на управляващ и сертифициращ орган, съгласно т.1 е определен за Управляващ орган по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ на Министерството на икономиката. С ПМС № 20/25.05.2022г. се разделя Министерство на икономиката и се създава Министерство на иновациите и растежа. Съгласно чл. 27, ал. 1, т. 2 от Устройствения правилник на Министерството на иновациите и растежа (приет с Постановление № 20 на Министерския съвет от 2022 г., обн., ДВ, бр. 17 от 2022 г., поел. изм., бр. 64 от 5.08.2025 г.), Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентоспособност" изпълнява функциите на управляващ орган на Оперативна програма "Иновации и конкурентоспособност" 2014 - 2020 г. Със Заповед № РД-14-74/23.02.2026 г. на министъра на иновациите и растежа, е определена И. Д. И., главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“, за лице, което да изпълнява функциите на ръководител на Управляващия орган по приоритетни оси 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 и 9 на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. /ОПИК/. С Постановление на Министерски съвет № 104/18.08.2026г. (Дв. бр.76 от 2026 г., влиза в сила от 01.09.2026 г.), с чл.3 се създава Изпълнителна агенция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ към Министъра на иновациите и дигиталната трансформация. Съгласно разпоредбата на чл.4, т.1 от ПМС № 104/2026 г. новосъздадената Изпълнителна агенция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ /ИА ЕФК/ изпълнява функциите на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020. С оглед на горното съдът прави извод, че процесният административен акт е издаден от компетентен административен орган. Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл.59, ал.2 от АПК.
Съдът намира, че при издаването на оспореното решение са допуснати съществени процесуални нарушения и съществен порок във формата – липса на изискуемите ясни и безпротиворечиви мотиви по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и чл. 73, ал. 1 и ал. 3 от ЗУСЕФСУ.
Производството по чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ е формално проведено с изпращане на уведомление и осигуряване на 14-дневен срок за възражения, но органът е нарушил задължението си по чл. 73, ал. 3 от ЗУСЕФСУ и чл. 35 от АПК да обсъди пълно и обективно представените доказателства и доводи. Административният акт страда от дълбоко вътрешно противоречие в мотивите: от една страна, органът изрично признава и констатира, че ДМА са реално доставени, въведени в експлоатация, окомплектовани, че по тях има следи от експлоатация и в обекта е наличен готов продукт, а от друга страна прави взаимоизключващия се извод, че „изпълнението на проекта е фиктивно“ и целите „изобщо и в най-минимална степен не са постигнати“. Т. съществено противоречие в обстоятелствената част препятства адекватното упражняване на правото на защита на адресата и съдебния контрол за законосъобразност (в този смисъл Решение № 13220 от 18.12.2025 г. по адм.д. № 7602/2025 г. на ВАС).
Наред с това, налице е грубо и недопустимо противоречие между констатациите по основанието и мотивите за размера на финансовата корекция. В частта от мотивите, обсъждаща възраженията на бенефициента, УО изрично приема възражението срещу констатацията за конфликт на интереси за основателно и мотивирано и

изключва това нарушение от фактическия състав на акта. Същевременно, в частта, обосноваваща определянето на максималния размер на финансовата корекция от 100 % (стр. 19 от решението), органът буквално записва, че *„процедурата за избор на изпълнител ... е проведена в условията на конфликт на интереси. В този смисъл тежестта на нарушението оправдава прилагането на максималния процентен показател“*. Налагането на най-тежката финансова санкция въз основа на фактическо обстоятелство, което самият издател на акта е признал за несъществуващо и недоказано, представлява драстичен порок в мотивирането, който лишава разпоредителната част за размера от каквото и да е правно основание.
Оспореното решение е постановено и в нарушение на материалния закон – отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.
Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК доказателствената тежест за установяване на фактическите основания, посочени в административния акт, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му, е изцяло върху административния орган. За да бъде определена финансова корекция по чл. 73, ал. 1 във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ, в тежест на УО е да докаже по категоричен и несъмнен начин осъществяването на всички кумулативни елементи от фактическия състав на легалното понятие за „нередност“ по чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 г., а именно: 1) действие или бездействие на икономически оператор; 2) което води до нарушение на правото на ЕС или на националното право, свързано с неговото прилагане; и 3) има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза чрез отчитане на неоправдан разход.
Относно твърдяното нарушение на екологичното законодателство:
Решаващият мотив на УО да приеме, че целите на проекта не са постигнати и изпълнението е фиктивно, се базира на твърдението, че инсталацията преработва технически сапуни и отпадни масла без издадени разрешителни документи по чл. 35 от ЗУО и без проведена процедура по ОВОС по глава шеста от ЗООС.
Този извод на органа е изцяло опроверган от събрания доказателствен материал. От заключението на съдебно-химическата експертиза и от Решение № ВР-1-ПР/2026 г. на директора на РИОСВ – В. безспорно се установи, че технологичният процес на финансираната инсталация представлява затворена безотпадна система за производство на технически сапуни от първични суровини – технически мазнини, хидратна вар и вода. В процеса не се използват, третират или преработват отпадъци, отработени масла или отпадъчни мазнини, не се генерират твърди отпадъци и не се формират отпадъчни води (вложената вода се свързва напълно в крайния продукт). Съгласно чл. 35, ал. 1 от ЗУО и чл. 23 от Директива 2008/98/ЕО, на разрешителен режим подлежат единствено дейностите по третиране на отпадъци. След като процесната дейност не включва третиране на отпадъци и не генерира такива, за нея не се изисква и не е приложимо разрешение по чл. 35 от ЗУО. По отношение на ЗООС, компетентният орган (РИОСВ – В.) е провел предвидената в закона

процедура по преценяване на необходимостта от ОВОС по чл. 93 от ЗООС и е постановил изричен, влязъл в сила акт – Решение № ВР-1-ПР/2026 г., че не следва да се извършва ОВОС, тъй като няма вероятност от значително отрицателно въздействие върху околната среда.
Позоваването от страна на УО на предходна преписка от 2019 г. пред РИОСВ – В. е напълно неоснователно, тъй като тя касае съвсем различно инвестиционно намерение за регенерация на отработени масла, а не процесната инсталация за технически сапуни. УО е формулирал запитването си към РИОСВ и МОСВ за „преработка на отработени масла“, с което сам е подвел институциите да дадат хипотетични отговори за неприложим технологичен процес. МОСВ в своето писмо изрично посочва, че не разполага с данни за процеса и капацитета, поради което становището му има единствено принципен характер и не доказва нарушение.
Наред с това следва да се подчертае, че съгласно константната практика на СЕС (Решение от 26.07.2017 г. по съединени дела C-196/16 и C-197/16), правото на ЕС не изключва възможността за регулация на екологични процедури след изграждане на обекта, стига тя да не цели заобикаляне на правилата и да оценява цялостното въздействие, какъвто е процесният случай с постановеното Решение № ВР-1-ПР/2026 г. на РИОСВ – В.. Управляващият орган не разполага с материална компетентност да подменя преценката на специализираните екологични органи по чл. 148 от ЗООС, които не са констатирали каквото и да било нарушение от страна на бенефициента.
Относно твърдяното нарушение на принципите на добро финансово управление (чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ):
Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ финансова корекция се извършва за нарушаване на принципите за добро финансово управление по чл. 33, чл. 36, параграф 1 и чл. 61 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 (съответстващи на чл. 4, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 г.). Принципът на ефикасност изисква постигане на най-доброто съотношение между използваните ресурси, предприетите дейности и постигането на целите, а принципът на ефективност – степента, в която се постигат поставените цели посредством предприетите дейности.
Според установената съдебна практика на ВАС, за да се приеме, че е нарушен чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ, административният орган е длъжен да извърши конкретен, обективен и пълен анализ на предприетите дейности, предоставения ресурс и степента на постигане на проектните цели. Непостигането на целите не може да се предполага или да се извежда бланкетно. В настоящия случай такъв анализ в решението на УО изцяло липсва.
От доказателствата по делото безспорно се установява, че бенефициентът е изпълнил точно заложената в АДПБФП Дейност 1 – придобил е, монтирал е и е въвел в експлоатация предвидената Инсталация за производство на технически сапуни. При проверките на място на 25.03.2022 г., 09.12.2024 г., 06.03.2025 г.,

29.04.2025 г. и при съдебната експертиза на 14.04.2026 г. е констатирано, че оборудването е налично, напълно окомплектовано, намира се в работен режим и се използва по предназначение за производство на сапуни и греси. Временното преместване на отделни компоненти за технически ремонт на 29.04.2025 г. не съставлява неизпълнение на проекта, а представлява нормална експлоатационна поддръжка, като към момента на съдебното дирене цялото оборудване функционира в пълен технологичен цикъл.

Изводите на УО за „непостоянна работа“ и липса на постоянно присъствие на работници в [населено място] са правно ирелевантни. В АДПБФП и Условията за кандидатстване не е заложено задължение за непрекъснат 24-часов производствен процес или за ежедневно присъствие на персонал на обекта. Производството съобразно конкретни заявки и поръчки е обичайна стопанска практика и не нарушава доброто финансово управление. Назначените служители имат посочена месторабота в [населено място] и [населено място], което съответства на трудовото законодателство.

Наред с това, целите на проекта са пряко обвързани със заложените индикатори за изпълнение. Безспорно е по делото (отразено и в мотивите на самия УО при верификацията), че индикаторът за резултат „Нарастване на производителността“ е изпълнен на 1903 % (приравнен на 100 %), индикаторът „Нарастване на нетните приходи от продажби“ е изпълнен на 91 % (при допустим толеранс без финансова корекция съгласно т. 6 от Приложение № 2 към Наредбата), а индикаторът за експортен потенциал изначално е бил одобрен от УО със стойност 0. При реално изпълнени индикатори и действащо оборудване, изводът на органа за „непостигане на целите“ е абсолютно необоснован и лишен от фактическа опора.

Относно правната квалификация и липсата на вреда за бюджета на ЕС:

Законодателят е предвидил отделни и самостоятелни основания за финансови корекции при нарушаване на дълготрайността на операциите (чл. 70, ал. 1, т. 4 ЗУСЕФСУ) и при неизпълнение на индикатори (чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕФСУ). Смесването на тези основания с общата клауза за добро финансово управление по чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ съставлява съществен порок в правната квалификация, който не може да бъде санира или заменен от съда (Решение № 13798 от 06.11.2020 г. по адм.д. № 3080/2020 г. на ВАС).

Липсва и третият задължителен елемент от фактическия състав на нередността по чл. 2, т. 36 от Регламент № 1303/2013 г. – настъпила или потенциална вреда за общия бюджет на Съюза чрез неоправдан разход. Предоставените финансови средства са изразходвани изцяло за одобрения по проекта ДМА, активът е наличен, въведен в експлоатация и генерира заложените производствени резултати. Не е налице неправомерен разход, нито риск за бюджета на фондовете на ЕС (в този смисъл Решение № 14224 от 22.12.2016 г. по адм.д. № 9182/2016 г. на ВАС и Решение от 04.10.2024 г. на СЕС по дело C-175/23).

Относно размера на финансовата корекция:
Дори хипотетично да се приеме наличие на някакво формално отклонение, определянето на финансова корекция в максимален размер от 100 % (199 710,39 евро / 390 599,58 лв.) представлява драстично нарушение на принципа на пропорционалност, закрепен в чл. 143, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 г. и т. 2 от Приложение № 2 към Наредбата за посочване на нередности. Съгласно практиката на СЕС по дело C-406/14 и дело C-175/23, финансовите корекции не могат да се налагат автоматично в максимален размер, а изискват детайлна индивидуална преценка на тежестта на нарушението и финансовото му отражение. В оспорения акт органът изобщо не е изложил мотиви защо не прилага редуцираните ставки от 25 %, 10 %, 5 % или 2 %, а се е позовал на отпадналото обвинение за конфликт на интереси.
Предвид изложеното, оспореното Решение № РД-02-16-882/30.07.2025 г. на Ръководителя на УО на ОПИК е незаконосъобразно поради допуснати съществени процесуални нарушения, порок във формата, противоречие с материалния закон и несъответствие с неговата цел, поради което следва да бъде отменено.
При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, жалбоподателят има право на присъждане на направените по делото разноски, които следва да се възложат в тежест на юридическото лице, в структурата на което е издателят на акта – Министерство на иновациите и растежа. По делото са представени надлежни доказателства за реално извършени разноски в общ размер 4 243,72 евро, както следва: държавна такса за образуване на делото в размер на 869,20 евро/1700 лв., възнаграждение за съдебно химическа експертиза 306,77 евро/600 лева, както и заплатено по банков път адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 3 067,75 евро/6 000 лв. с включен ДДС по договор за правна защита и съдействие. Направеното от ответника възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК съдът намира за неоснователно, тъй като договореният и заплатен размер съответства на фактическата и правна сложност на делото, налагаща анализ на химико-технологични процеси, съпоставка на европейски регламенти и национално екологично законодателство, събиране на експертизи и участие в открити съдебни заседания. Освен това при материален интерес по делото от 199 710,39 евро/390 599,58 лв., минималният размер на адвокатското възнаграждение, изчислен по реда на чл. 8, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възлиза на 10 365,92 евро без ДДС (12 439,11 евро с ДДС). Следователно договореното и реално заплатено възнаграждение в размер на 3 067,75 евро с ДДС е в пъти под установения нормативен минимум.
Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 55 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № РД-02-16-882/30.07.2025 г., издадено от Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014–2020 г., с което на „Стеалит“ ООД е определена финансова корекция в размер на 199 710,39 евро (с посочена в акта левова равностойност от 390 599,58 лева).
ОСЪЖДА Министерство на иновациите и растежа да заплати на „Стеалит“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1805, [населено място], район „Б.“, сумата в размер на 4 243,72 евро (четири хиляди двеста четиридесет и три евро и седемдесет и два цента), представляваща направени по делото съдебни разноски.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: